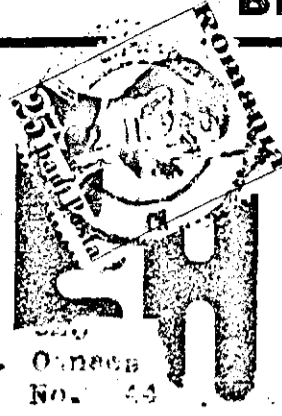

UNIUNEA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 150 Lei
Pe jumătate . . . . . 75 Lei
în străinătate . . . . . 300 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava Mică sub Nr. 3-1928.

Proprietar: Mitropolia Română Unită din Blaj
Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Director, IULIU MAIOR Redactor, SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Un dușman al poporului

— Răul cel mai mare, care sapă la temelia neamului —

Nu-i un dușman ca oricare altul. Nu ne poartă sâmbetele ani de zile, și nici nu ne perle cu amenințările lui și cu răul pe care îl poate face. Ni-se arată ca un mare prieten și frate bun în dureri și necazuri. Ne râde în vesellor din sticlele vâpsite în toate culorile arcubedului și pare că mereu ne face cu ochiul și ne cheamă la veselie și uitare.

Și apoi nu-i singur niciodată, bată-l pozna și-l bată! Vine mereu însoțit de râsete șăgalnice de femei și sunete de vioară.

Acest bun prieten, — dușman însă — care stă mai mult prin cărciumi și locuri de petrecere și Măria Sa băutura. Ea urmărește pe Român, la fiecare pas al vieții. Abia se ridică omul de pe fața câșii și-i simte gustul pe buze. I-o dă mama, grijulie ca să nu i-se facă softă copilului, când vede pe cel mai mare cu atât nădejde sug și ciocnesc sticlele și paharele. Dacă se mai ridică ceva, îi dau părinții mândoi, ca să se întărească săracul de el „că-l trud și lucră mult”. Și dacă nu-i dau ei, își dau ei, odată ce l-a prins gustul și năraul.

Nu lipsește acest prieten nici dela veselie și nici dela întristare. Măria-Sa întotdeauna-i pe față și râde printre sticle și pahare. Un potez nu se poate face fără un pic de băutura. Parecă nu-i încreștinarea pruncului chiar după toată datina și legea noastră creștinească românească, dacă nu se poate face și cu puțin vin și rachiu.

Vinzi sau cumperi ceva, trebuie să dai bădănaș, altfel nu-i târgul bun și românesc. Are omul o durere mare, un necaz care-i mănâncă sufletul, se duce să-l îndulcească în beutura. Nu mai vorbim apoi de ospețe și veselii, căci beutura-l nellpsită și dela mort. Pomana pentru sufletul celui dus se face cu multă beutura, așa că la sfârșit nu mai știe omul de veselie ce-l, unde se află, la mort sau la nuntă.

Și câte rele nu izvorăsc din beutura! Prietenul cel mândru și scump se schimbă dintr'odată în dușman rău și negru la suflet. Gazetele sunt pline de relele pe care ni-le face acest dușman cumplit. Te cutremuri dacă-ți dai seama.

Se clopârtește frate pe frate, la beție. Vecinii buni sar unii asupra altora cu parii pentru o nimica toată. Dușmanii vechi tot la beție se răzbană.

Omul treaz nu prea face rele. Cu mintea întărită de patina beției, ușor își lasă însă din fire și se schimbă în fiară sălbatică și nesimțitoare. Nu mai ține seamă de nimic: de avere

de nume bun, de copii. Spun gazetele că într'un sat un tată și-a omorât copiii și nevastă, apoi a încercat să se omoare și pe el și să dea foc casei. Într'altă parte s'au clopârțit oamenii din sat cu cuțitele și cosoarele, mai rău ca sălbaticii din Africa. Și câte și mai câte nu se întâmplă din pricina beției! Căci nu poartă azi haina vârgată de pușcăriași și tale sare în fundul ocnii pentru că au gustat un pahărel de vin mai mult?

Vine apoi celalalt rău mare, pe care-l face beutura, în trupul omului. Ea nu nimicește numai și întonecă sufletul și mintea, dar nimicește și sănătatea și trupul omului. Te face din om neom, culbar la toate și stricăciunile trupei. Într'un om bețiv nimic nu-i sănătos și totreg, totu-i putred și bolnav. Și prăpădul acesta se întinde și la urmașii bețivului. Copiii lui vor fi slabi, supuși la toate bolile, cu mintea întunecată și fără nici o putere în fața vieții.

Acesta este dușmanul cel mare: beutura. Pe acesta trebuie să-l alungăm dintre noi și să ne ferim de el ca de o mare primejdie. Beutura ne nimicește sănătatea, averea și fericirea, ne duce la sapă de lemn și ne aruncă în brațele morții, nebuniei sau ocnii. Să ne ferim deci de ea!

Sever Barbu

Grijă mare

Pocăiții samănă ură în sufletele copiilor,
față de sf. biserică

Atotputernicul Părinte cereșc sâdește în sufletele oamenilor toate virtuțile. Dar unele sunt înecate din fragedă copilărie, lăsând să crească în urma lor apucăturile rele. Celce se îngrijesc de creșterea copiilor, și în primul rând părinții, trebuie să cultive și apere pe micii copii de orice împrejurare ce ar putea să le strice.

Dar, ce dureros e când părinții, uneori din nebgare de seamă, ei înșiși învață pe copil la rele. Da, așa este. Să aduc o pildă: Copilul la început nu știe minți, dar vin părinții și învață copilul la minciună. Și anume cum? De multeori părinții făgăduiesc copiilor lucruri cari știu că nu se pot împlini. Acest lucru repetându-se de mai multeori, se face în mintea copilului convingerea că nu tot ce se promite trebuie să se și împlinească. Ba se întâmplă că părinții chiar învață copilul să mințească. E așa de cunoscută întâmplarea cu mama care, văzând că intră pe porțiță o prietenă de care nu-i era prea dor, trimite copilul înaintea ei

să-i spună: că nu-i acasă. Copilul ascultător merge și zice: „Mama e în casă, dar a zis să-ți spun că nu e acasă”. Și câte alte întâmplări de acest fel?

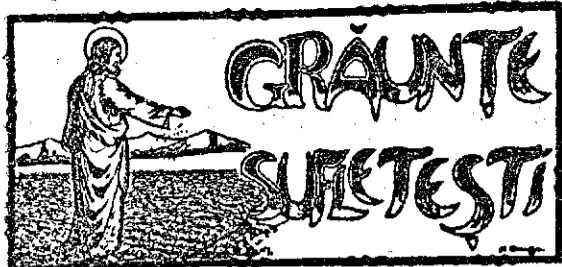
Câte lucruri nepotrivite fac părinții înaintea copiilor, făcând astfel ca virtuțile sâdite de Dumnezeu în sufletele lor să se înecă în apucăturile rele. Mai târziu copilul, când ajunge la școală, va auzi sfaturi bune, dar de multeorl cecece învățătorul încearcă să samene în mintea copiilor, strică acasă părinții prin neatenția lor.

Apoi dacă sunt vinovați unii părinți, celcare întotdeauna sunt vinovați de creșterea rea ce o dau la copiii lor, sunt sectarii sau pocăiții. Una din multele păcate ale lor e că seamănă ură în mintea copiilor, ură față de sf. biserică. Mi-a fost dat să aud din gura școlariilor că au fost amenințați cu bătaia, pentru că au mers la sf. biserică la serbările naționale. Pe urmă s'a văzut că mai târziu nu au mai luat parte nici la programul străjeresc ce se desfășoară de regulă înaintea Pavilionului Național după „Te Deumul” slujit la biserică. Îți era mai mare mila să arzi din gura copiilor părerea de rău, că ei ar merge la biserică cu ceilalți colegi ai lor, dar le este teamă că aud părinții lor, și-l bat.

Imi spunea o fetiță a unui pocăit o întâmplare interesantă. Au fost în pădure după smeură și acolo, în deșul umbros, i-a cuprins frica. Ar fi fugit dar satul era departe. S'au văzut foarte singure fără pic de ajutor, atunci, spune fetița, că ea, deși pocăită, și-a făcut semnul sf. Crucii, și îndată nu i-a mai fost frică. Da, sf. Cruce face minuni dacă cineva își pune nădejdea în ea. Ne putem convinge și în cazul de față, Dumnezeu a fost darnic și cu copiii pocăiților, dar vinovați sunt părinții lor de relele sfaturi ce le dau. Grea răspundere au acești părinți în fața lui Dumnezeu și a patriei, pentru creșterea rea ce o dau la copiii lor.

Minerva Olteanu
învățătoare

Din Blaj. Ziua Unirii a fost praznic în Blaj cu multă înălțare și entuziasm patriotic. La ora 11 s'a făcut o slujbă religioasă în catedrală, iar după masă a urmat o frumoasă serbare în sala festivă a liceului. — Miercuri 24 Ianuarie studenții Academiei de Teologie din Blaj au depus jurământul la Frontul Național Studentesc. — Duminică 21 Ianuarie c. „Asociația profesorilor” și-a început ciclul conferințelor pt. anul acesta. Ca și anii trecuți, prima conferință a fost ținută tot de un blăjan și fiu al bisericii noastre: d-l N. Mărginean conferențiar la Universitatea din Cluj. În fața unei numeroase asistențe, care l-a ascultat cu încordată atenție, D-Sa a vorbit despre: Cunoașterea oamenilor.

Dumnezeu nu bate cu băta

„Iară dacă a murit Irod“
(Din evanghelia duminicii de
după Crăciun, Matei 2, 19).

Așadară și Irod, celce „căutase sufletul pruncului“, a murit! Va să zică și atotputernicii pământului mor! Și încă cum? Dar să vedem puțin viața lui Irod:

Irod a fost fiul lui Antipater din Idumea. Senatul Roman l-a ales, la anul 40 înainte de Cristos, de rege al Iudeei. Domnia lui a fost numai sânge și tiranie. Pe tron a ajuns cu viclenie, deaceea și-a și temut atât de mult tronul și a omorât pe oricine i-l amenința. Astfel lui Antigonus i-a tăiat capul. Afară de o mulțime de evrei de seamă, el a mai omorât pe cumnatul său Aristobolus III, pe arhiereul Hircan, pe soacră-sa Alexandra, pe frumoasa sa soție Mariana, pe cei doi fii ai săi Aristobol și Alexandru, și pe doi frați ai săi Feroras și Antipater. Și tot el a omorât și pe cei 14 000 de prunci din Viflaim și jur. Toate temnițele au fost pline, pe vremea domniei sale, cu Evrei legați în lanțuri. Se spune că marele său părtinitor, împăratul August, ar fi spus despre el, că mai bucurat ar dori să fie porc decât fiul lui Irod.

Și credeți că Irod a scăpat nepepsit? La bătrânețe a fost cuprins de o boală groaznică. Ii chinuia tusa și fierbințele, picioarele i-se umflară, întreg trupul i-a fost acoperit de răni spurcate și puturoase, prin cari se lefăiau viermii ca la ei acasă; avea foame de lup și nu se putea sătura nici cum. Mai de multe ori a desnădăduit și a voit să se ucidă, dar cei din jurul lui l-au împiedecat din bună vreme. De mânie a poruncit ca, în ziua morții sale, să fie omorâți toți Evreii întemnițați în Ierusalim, ca cel puțin pentru aceasta să-i știe plângând pe Evrei în ziua aceea. Împăratul August însă, auzind despre nebunia aceasta, i-a oprit pe soldați să mai omoare pe cineva fără poruncă dela Roma. Irod însă totuși nu s'a ostoiat, ci a poruncit servitorilor săi să-l omoare pe fiul său Antipater. După 5 zile a murit și el desnădăduit și părăsit până și de servitorii săi.

Așadară Dumnezeu pedepsește grozav pe toți cei vrednici de pedeapsă, de cele mai multe ori încă în lumea aceasta.

„Prin ceea ce păcătuiește cineva, prin aceea se și pedepsește“, se spune la înțelepciunea lui Solomon 11, 16. Iară Domnul nostru Isus Cristos zice: Cu judecata cu care judecați veți fi judecați și cu măsura care măsurați vi-se va măsura“ (Matei 7, 2).

Absalon, fiul lui David, s'a fâlit cu părul său cel frumos și acela i-a și fost cauza morții, căci răscolându-se împotriva tatălui său, a fost urmărit de

către ostași, iară el fugind călare, părul lui cel frumos și lung s'a acățat de un ram de arbore, calul a fugit de sub el și el a rămas atârnat în aer, iară un soldat l-a străpuns cu sulița.

Bogatul din evanghelia a păcătuit mai ales cu limba, deaceea limba i-a și fost pedepsită în iad: »Părinte Avrame, miluește-mă și trimite pe Lazar să-și întindă vârtul degetului în apă, și să-mi răcorească limba, căci mă chinuesc în văpaia aceasta“ (Luca 16, 24).

Faraonul (regele) Egiptului a dat aspră poruncă, să se împiedece sporirea neamului evreesc și astfel moașele să raporteze cât ce se naște parte bărbătească, pentru ca să fie aruncat în râul Nilului. Și iată că, atât faraonul Egiptului, cât și toți ostași lui, s'au înecat în Marea Roșie când îi urmăreau pe Evrei.

Patriarhul Iacob și-a înșelat pe tatăl său cel orb, mințindu-l că el este fratele său cel mai mare Esau și că prin urmare lui i-se cuvine dreptul celui întâu născut; iar, ca să fie crezut, s'a îmbrăcat în piele de țap, ca, pipăindu-l tatăl său, să creadă că este trupul păros al lui Esau — După 40 de ani au venit cei 10 fii ai lui Iacob la el tot cu o minciună, că adevăratul său cel iubit Iosif ar fi fost stășiat de o fiară sălbatecă, și drept dovadă i-au înmuit haina lui cea frumoasă în sângele unui țap și i-au dus-o lui Iacob.

Regele Antioch — celce ucisese pe Eleazar, pe cei 7 frați Macabei și pe alți Evrei pentru convingerile lor religioase — a fost pedepsit în felul următor: „a fost cuprins de o cumplită durere în măruntaiele lui, însoțită de chinuri grozave. Și aceasta era pe bună dreptate, fiindcă și el chinuise măruntaiele multora cu tot felul de chinuri nemai auzite“. Și „din trupul nelegiuitului ieșeau cârduri de viermi și, încă fiind viu și chinuit de dureri cumplite, carnea de pe el cădea bucăți-bucăți, iar din pricina mirosului de putreziciune a trupului, toată tabăra nu-l mai putea răbda“ (Cartea a doua a Macabeilor 9; 5, 6 și 9).

Cei doi tâlhari de pe cruce au omorât atâția oameni, și iată că și ei au fost răstigniți pe cruce și li-s'au mai zdrobit și fluierile picioarelor.

Aman, ministrul atotputernic al împăratului Persilor Ahașveroș, a dat poruncă să-l spânzure pe Mardoheu, unchiul Esterei, fiindcă acesta nu se sculase în fața lui, nici nu luase aminte la el. A dat însă Dumnezeu că nu peste mult tocmai Aman a fost spânzurat și încă pe spânzurătoarea menită lui Mardoheu.

Femeile Viflaimului și-au bătut joc de Maica Domnului, nevoind să-i dea sălaș și bătându-și astfel joc și de Acela pe care-l purtase ea în pântec. Și iată că după doi ani și Irod împăratul și-a bătut joc de ele și a poruncit să le ucidă copiii.

La Paști l-au ucis Evreii pe Isus, tot la Paști a fost impresurată și cetatea Ierusalimului de către Romani, la anul 70 după Cristos. — Evreii au folosit soldații romani pentru batjocorirea, chinuirea și uciderea lui Isus. Tot soldații romani au cuprins și nimic și cetatea lor cea sfântă. — Pe muntele Olivelor l-au prins Evreii pe Isus; tot pe

muntele Olivelor și-a ridicat corturile împăratul Titus Vespasian, ca să cuprindă Ierusalimul. Pe muntele calvariei l-a răstignit Evreii pe Isus pe lemnul crucii tot la poalele aceluși munte a poruncit Titus Vespasianus să se ridice 300 de cruci pe care au fost răstigniți Evreii fugari. — Cu 30 de arginți a fost vândut Isus de către Iuda cel fărădelege tot câte 30 de Evrei a vândut împăratul Titus cu câte un argint după dărarea marea Ierusalimului. — Cristos a fost îmbrăcat în haină mohorită; tot în haină mohorită au fost îmbrăcați și cei 2000 de Evrei cari au fost târați în triumf pe străzile Romei. În fața lui Pilat au strigat Evreii: „Sângele lui asupra noastră și asupra fiilor noștri“; și această dorință a lor s'a și împlinit la anul 70 după nașterea lui Cristos.

Împăratul Napoleon I și-a bătut joc de Papa Pius VII și l-a făcut în două rânduri prizonier; întocmai așa a pățit și el cu câțiva ani în urmă și tocmai în două locuri a fost întemnițat și el, pe insula Elba și pe insula sf. Elena.

Voltaire, un mare filosof fără Dumnezeu din Franța, a scris la 25 Februarie 1758 prietenului său D'Alambert: „După 20 de ani s'a terminat cu Dumnezeu“. Și exact după 20 de ani, la 25 Februarie 1778, i-a spus medicul lui Voltaire, care era greu bolnav, că nu-i mai poate ajuta. Iară Voltaire s'a rugat să-i aducă un preot ca să-l mângăie. Dar prietenii nu l-au lăsat. Voltaire a murit, iar Dumnezeu?

Chaumette, unul dintre cei mai turbați revoluționari francezi, a strigat la gură mare la sărbătoarea minții: „Dumnezeu să dovedească dacă există și să trimită un fulger în capul meu“. Fulgerul nu l-a trimis, dar după câteva zile i-a căzut capul sub ghilotină.

Nietzsche, unul dintre marii filosofi ai Germaniei, însă un om fără credință și fără Dumnezeu, a spus: „Dumnezeu cel bătrân a murit, voi și eu l-am omorât!“ Dumnezeu însă trăiește, căci veșnic, pe când Nietzsche a murit în casa de nebuni, nebăgat în seamă nici de prietenii lui.

Putem deci spune cu toată hotărârea că Dumnezeu nu bate cu băta, dar pedepsește, de regulă înă în lumea aceasta, pe cei ce i-au călcat poruncile.

Părintele Iulian

Știri bisericești

Un dar frumos. Dl. învățător-director și fost senator Dumitru L. Todoran din Blaj a donat 10.000 Lei, din cari 5000 să se dea Seminarului Teologic, iară 5000 pentru ajutorarea bisericilor din Vechiul Regat. Aceasta drept recunoștință pentru șipăii, zama dela Seminar și didactul (taxe școlare) lertat în vremea cât a fost elev la școlile din Blaj. Oare că bani s'ar aduna, dacă fiecare fost elev al Blajului ar face la fel? Și bine ar face, mai ales acum, când atâtea nevoi are biserica noastră.

O întoarcere la biserică adevărată. În Spania profesorul universitar Otero Jero din Madrid s'a relator în sânul bisericii. El fusese cel mai mare dușman al bisericii catolice. Cu prilejul reintarcerii el a declarat: „Nu mai pot rămânea necredincios, fiindcă noi putem pipăi cu toții, asemenea lui Tom

...năle Mântătorului și de aceea trebuie să credem în Cristos. Adevărul a fost scris cu sângele martirilor. Învățătura bisericii este și mântuirea muncitorilor și a tuturor oamenilor. Munca este rugăciunea mâinilor. Anul de sile mândria m'a reținut dela învățăturile bisericii. Noi am trăit într'o țară catolică, infometată după dreptatea socială, dar n'am cunoscut învățăturile bisericii. De acum, fiindcă le cunosc, cred în biserica adevărată care este cea catolică".

De foame și de frig

— Oameni lipsiți de suflet —

O întâmplare dureroasă s'a petrecut în urma aceasta în comuna Feneș din Munții Apuseni.

Săteanul Bălșan Vasile, fiind chemat la conștință, a plecat lăsând acasă pe soția sa bolnavă cu doi copilași mici. Rămase fără ajutor, mama femeii și copilașii ei au avut de suferit mult de frig și de foame. N'au avut nici lemne nici de-ale gurii. Din când în când unii oameni miloși li mai trimiteau ceva mâncare și lemne. N'avea însă cine-l face întotdeauna folositor, căci bieții copilași erau mult, iar femeia dinăvă rău în pat. Așa au dus-o mai multă vreme în frig și foame. De multe ori înghețau pe la doniță și uleiul în lampă.

Cei doi copilași au fost luați de două familii mai cu inimă din sat. Pe băta femeii au avut cine s'o îngrijescă și a rămas să se vindească singură mai departe. Era mulțumită într'un fel că-și știa puși la adăpost copiii. Boala de frig au dus-o în mormânt. În dimineața zilei de 19 Ianuarie a fost găsită înghețată de moarte.

Cum în sat sunt și oameni răi și fără suflet, aceștia au prins de veste de cele în-

tâmplante, au alergat la casa nenorocitei femei și au început s'o jefuiască de haine și ce bruma au mai putut găsi. Și-n lăcomia lor s'au luat la ceartă lângă trupul celei moarte, așa că de aceasta a aflat și primăria, care s'a îngrijit de înmormântare.

Iată, până unde merge neomenia și lăcomia unor oameni fără suflet cari s'au gândit să răpească avutul unor nenorociți, cari n'aveau în casa lor decât vr'o două haine și 6 oi! Dumnezeu însă vede toate și va plăti fiecăruia după vrednicie.

Din Galda-de-jos

Credincioșii noștri din Galda-de-jos au avut mare bucurie săfletească Duminică în 21 Ianuarie 1940. Au luat adevărată parte la șezătoarea culturală, ținută în localul școlii primare din loc, aranjată de Reuniunea Femeilor Române unite „St. Maria” de sub conducerea dnei prezidente preotesea Aurelia Râșniță. Programul variat și bogat a plăcut mult și a fost răsplătit cu nenumărate aplauze ale publicului prezent, punctele din el fiind la înălțime. Părintele paroh Augustin Râșniță a vorbit despre iubirea aproapei. După vorbire s'a cântat Imnul Regal, s'au executat mai multe cântări sub conducerea dnei preotese, s'au recitat mai multe poezii, de către următoarele fete: Păstrav Veronica, Aron Viorica, Vârva Verghina, Câmpeanu Maria, Macarie Valeria și Veronica, Ciga Anica I. Gligoraș, Călea Anica, Păstrav Sanfiora, Barbu Anuța, Suciu Anica, Morar Anica, Toș Marți, Păstrav Vârvara și Steau Maria. La sfârșitul reprezentății părintele paroh a adus cuvintele mulțumiri părinților cari și-au lăsat fetele ca să aducă aceasta bucurie publicului gâldean. Se bătea s'a încheiat, — pe lângă succesul moral — și cu un frumos succes material, care a fost destinat în întregime, pentru înfrumusețarea bisericii parohiale.

Bumbac jărănesc. Guvernul se va îngrijii de sătean să poată avea la vreme bumbacul de lipsă în gospodărie. Bumbacul acesta se va vinde prin cooperativele sătești.

Ceînd cărțile nouă

Viața unui mare român ardelean; cum a crescut, cum a muncit, cât a suferit până a ajuns la Ilman doctorul Aristotel Banciu

E bine uneori să lăsam la o parte știrile de război, pacostea popoarelor. Atotputernicul Dumnezeu va deslega crâmpitele făcute de răutatea omenească, după înțelepciunea sa nepătrunsă. Se prevede că oamenii vor suferi greu, dar merită, căci păcatele lor sunt strigătoare la ceru.

Din când în când să ne ocupăm cu lucruri bune! Și ce lucruri pot fi mai bune decât *cețrea de cărți bune*? Mai ales în zile de sărbători și în serile lungi de iarnă.

Omul din popor nu poate citi însă cărți bune, decât prea puține. Multe cărți bune nu sunt scrise pe înțelesul poporului, ci pe înțelesul oamenilor cu școală mai multă.

Altu deci potrivit, ca unele din scrierile mai nouă, destinate cărturarilor, să le fac cunoscute și cetitorilor cu carte mai puțină, ca să înțeleagă și mulțimea despre ce e vorba în ele.

Pentru astă dată examinăm cartea intitulată: *Prinos amintirii doctorului Aristotel Banciu* (1886—1938), publicată în „Biblioteca A. G. R. U. pentru intelectuali” No. 5, sub îngrijirea Părintelui canonic Ioan Georgescu.

Dupăcum arată și titlul cărții, această se ocupă cu viața și regretatul Aristotel Banciu, care a fost medic, șef la spitale și conferențiar universitar în București.

S'a născut în 5 Ianuarie 1886 din o modestă familie de lucrători (tăleții de sare) dela Oțele Mureșului (Uioara).

Tatăl său l-a luat într'o zi (când Aristotel era copil) cu sine în ocnă și l-a arătat, cât trebuie să trudească pentru 8—10—12 floreni pe lună. Pe micul băiat l-a cuprins mila văzând pe tatăl său desbrăcat până la brâu, despicând bloouri de sare, ridicându-le și așezându-le în vagonete, răbdând cumpiit de sete. „Așa te vei năcși și tu — îl spuse tatăl său, ștergându-și sudorii — dacă nu vrei să înveți carte”.

Lecții de acesten date la timp, au mare îndemn asupra copiilor.

„UNIRII POPORULUI”

Cântece

Dumnezeu stântul de-ar da
Om frumos de m'ar lua.
Dumnezeu așa să deie
Urâtul să nu mă ieie.
Că urātu-i mare căne
Și m'a mânca și pe mine.

Pe valea cu răchitele
Fluera badi'a jele.
Și-l cunosc pe fluerat
Că-i badea ce m'a lăsat.
De ce bade m'ai lăsat?
Ce-ai cerut și nu ți-am dat?
Mi-ai cerut pahar cu vin
Eu ți-am dat gura deplin.
Mi-ai cerut fagur de miere
Eu ți-am dat buzele mele.

Am o mândră lăudată
Cu cămașa nespălată,
Cu casa nemăturată.
Pe la fundul vaselor
Cântă puii broaștelor.

Pe sub vatră
Căinii latră,
Pe sub horn
Mățele dorm.

Supărată-i mândra mea
Pân' ce-i cu cămașa rea
Dar nu se mai năcăjască
Iee acul și-o cărpească.
Nu doarmă cu fața 'n sus
Că 'n cămașă trebuie 'mpuns
Nu doarmă cu fața 'n poală
Că la lucru trebuie zoală.

O săracă mama mea
Multă grijă-a purtat ea
Să mă dec unde-a vrea
Tot gătată m'a purtat
Unde-a vrut tot nu m'a dat.

Țăsala termecată

— Poveste cu tâlc —

Odată un plugar mare, a fost dat în judecată de vecinii săi pentru vrăjitorie. „El face vrăji și descântece pe câmpurile lui, și runcă faptul și răul pe câmpurile noastre. Ne la mana semănturilor și a vililor, ne fură cu

farmece laptele vacilor și ne sîbdește cu ape descântate vitele și copiii. Același pământ îl avem noi ca și el, aceleași ape ni-l udă, același vânt ni-l răcorește și același soare ni-l luminează. De ce grăul nostru e așa de slab și cu puțin spic, iar al lui e frumos și dă de zece ori mai mult rod decât al nostru? Și de ce vacile noastre n'au lapte, iar din vgerul vacilor lui curge părău? Il fură dela ale noastre! Și ce boi frumoși are, și ai noștri cad de prăpădiți! Și copiii noștri mor, piperniciți ca val de ei, iar al lui cresc frumoși și volnici. Și ce are pe lângă casă! Pomii lui plini de poame, și ai noștri uscați în mijlocul verii. A găsit o comoară, tâlharul de el, că de unde are atâta avere, când el n'a moștenit nimic dela tatăl său? L-am văzut noi noaptea căutând locurile unde necuratul are comori ascunse. Și are legături cu dracul, căci nu doarme noaptea și dă ocoale pe la grăjdari. Ce caută el noaptea? Și o suflet îndrăcit că e aspru cu slugile și le ține de scurt pentru tot nimicul.”

Părătul a venit la judecată, în fața poporului. Și a adus însă cu el și vitele de muncă, și toate uneltele gospodăriei, pluguri, grape și târnăcoape și câte altele. Acestea le-a lăsat afară, și a intrat la judecatori, având într'o mână un lucru oarecare învălțat. Pedepsa pentru vrăjitorie era aspră, căci oamenii de pe atunci erau superstițioși, ea și unii țâ-

Leclia a prins și la Aristotel, care îndată ce a fost dat la școală, s'a ținut de carte.

A învățat bine, atât în clasele primare, cât și în clasele de liceu, pe cari le-a urmat în Sibiu, București și Pitești, fiind ajutat de fratele său mai mare Ilarie (absolvent de teologie în Blaj și trecut în vechiul Regat) și de inimosul Român, Nicolae Brânzeu, prefect în Pitești (nepotul vestitului cântăreț dela Blaj, Ionuș).

Terminând liceul, Aristotel a studiat medicina la Universitatea din București. În primul an l-a mers greu, fiindcă nu prea avea ajutor de ajuns. Dar nu-i era rușine de a munci cinstit, în orice lucru ca studenții americani. În vacanța de vară, se angajă șef de echipă (conducător de lucrători) pe șantierul dela construcția portului maritim din Constanța, pentru a se ușura la studiile din București, peste iarnă.

Nu peste mult a fost angajat ca mediator (instructor) la familia Emanoil Efteterescu, contra mănăre (vipt) și locuință. Scăpând de grijile tratului, s'a înscris și la Conservatorul de Muzică, rămânând toată viața un iubitor al muzicii și urmind pe colegi nu numai cu vocea lui plăcută de tenor, ci și cu rara lui memorie muzicală.

Trecând anul de student, în 23 Dec. 1915 primește diploma de doctor în medicină și chirurgie, specializându-se apoi în dermatologie, adecă pentru boalele de piele.

Cu începere dela 1 Ianuarie 1916, Voicu Nițescu, Aurel Dobrescu, Aristotel Bănciu, poetul Soricu și prof. Giuglea scot la București o gazetă săptămânală sub titlul „România Mare”, din care au apărut 31 numere, apoi a încetat, fiindcă România a intrat în război, iar redactorii au plecat cu toții sub drapel. Dr. Bănciu a fost înrolat ca medic militar în armata care lupta pe Cerna. Aici a căzut prizonier la Nemți. Aceștia îl întrebunțează ca medic militar în Craiova, ba îl trimit pentru lucrări de laborator la București. Intre timp fiind denunțat de cineva că Dr. Bănciu e un agitator ardelen, Nemții l-au predat Ungurilor. Aceștia l-au dus numai decât în temniță la Făgăraș. Dealt la Deva. Apoi la Cluj, unde pentru articolele sale, publicate în „România Mare”, a fost judecat la 7 ani temniță grea,

având să țină în tot acest timp, în fiecare lună, câte o zi de post numai cu pâine și apă, apoi pe au de două ori, în luna primă și a șasea, să fie închis cu criminalii cel mai răi.

În aceste zile de grea cămpană sunt puțini acela, cari au avut curajul să-l cerceteze: Un frate, surori și mai ales familia preotului Iuliu Căpăleanu, a cărui soție era verișoară cu Aristotel.

La o asemenea vizită din luna August 1918, lasoște pe doamna Elena Căpăleanu și domnișoara Gabriela Roșianu, care mai târziu, în 1920, avea să-l devină soție, pentru întreg restul vieții.

Într-o zi din Oct. 1918 lată că-l merse avocatul său Eugen Kerézy, un socialist îndrăzneț, îl deschise larg ușa și-i zise: „În numele Republicii maghiare, ești liber!”

Arestatul rămase neclătit.

Advocatul l-a explicat revoluția ce a izbucnit la sfârșitul războiului pierdut și cum caută lumea să-și facă așezări nouă naționale pe temelul dreptului de a dispune liber de soarta sa, fiecare popor.

Atunci a ieșit și Dr. Bănciu cu ceilalți tovarăși de suferințe.

Oprindu-se puțin pe la păr. Căpăleanu, s'a întors la București, unde avu fericirea să vadă retragerea trupelor lui Mackensen și intrarea triumfală a Regelui Ferdinand I.

În anul 1919, Dr. Bănciu ca medic militar, trece cu armata română la Oradea și la Budapesta.

Gavril Todica

Un școlar se aruncă sub roțile trenului

Patru scânduri, un preof și o groapă. Scrisoarea de rămas bun lăsată părinților

La Sibiu s'a întâmplat în zilele trecute o groaznică nenorocire, care a cutremurat întreaga lume școlărească a acestui oraș. În noaptea de 24 Ianuarie, Miercuri spre Joi, elevul Roanță Constantin din cl. II. a Liceului „Gheorghe Lazăr” s'a aruncat sub roțile trenului în apropiere de gara „Noul Turnișor”.

Nu s'a putut afla pricina care l-a făcut pe micul școlar să-și curme firul fragedei lui vieți.

În ziua de 24 Ianuarie, în vreme ce școlarii plecau la serbările unirii, elevul Roanță Constantin (Costel) din cl. II-a a rămas singur la internat. Sufletul lui era cuprins de gânduri negre. Se încuibase în el gândul morții. Micul școlar voia să se omoare. Pe o foaie de hârtie, ruptă din caletele lui de școală, el mai scrisese o scrisoare părinților săi, ultima. O scrisoare îndușetoare, așa cum scrie cineva, când desparte pentru totdeauna de acela cari a fost drag și scump.

Spunea în această scrisoare că pentru viața n'are nici un rost, căci l-a adus numai suferinți și necazuri.

Să nu plângă

Mal departe scria că dorește să fie gropat simplu patru scânduri, cari să-i fie în jurul, un car să-l ducă la groapă și un preot să-i facă slujbă. Pe părinți și pe fratele Vasile îi roagă să nu plângă după el și să se lăture „Vă sărut cu dor, fiindcă nu v'am văzut de mult pe Dv. și pe Vasile. Vă cer tertare Dv. fiu care trece în lumea dreptilor”.

Sub roțile locomotivei

După ce a sfârșit această scrisoare, fericitul școlar a împăturat-o în patru, a pus-o în cartea sa de elev și-a plecat pe drumul fără de întoarcere.

Toată ziua s'a plimbat, pe lângă linia ferată Sibiu—Vințu-de-jos prin dreptul locului „Noul Turnișor”.

Seara pe la 10 ceasuri, nefiind văzute nimenea nenorocitul copil s'a aruncat înaintea locomotivei care venia dispre Vințu-de-jos și a fost zdrobit într'un mod îngrozitor.

Elevul Roanță Constantin era de loc în Corabia jud. Romanați. Tatăl său este împletitor ceferist.

Nu se poate să fi fost sărăcia aceea care l-a împins pe nefericitul școlar în brațele morții și nici școala. La carte era un elev destul de silitor și bun, iar la internat își plătitise regulat taxele.

Citiți și răspândiți

„UNIREA POPORULUI”

rani de-ai noștri de azi și credeau într'adevăr că se pot face farmece. De aceea așteptau toți să vadă cum se va apăra păratul.

El a început să vorbească liniștit, ridicând în sus scel lucrul acoperit.

„Toată vrăjitoria mea, judecătorilor, stă în lucrul acesta, pe care vi-l arăt și pe care cei ce mă părăsc nu-l întrebunțează de loc și nu-l cunosc poate nici din nume! Lată-l: Și desfăcu încet cărpa. Toți se uitară mirați să vadă ce-l. Era o țesală. „E numai o țesală, judecătorilor. Boli mei de muncă o văd în toate zilele, boli vecinilor mei n'au văzut-o niciodată. Să spue vecinilor mei, cărora le far mana holdelor și a laptelui, cu ce gândesc el să-și alunge sărăcia dacă nu cu vitele? Și cum și-le logrișese? Le adapă la vreme, ca mine? Umbria noaptea prin grajduri să vadă dacă vitele au leslea plină de nutreț și dacă sunt legate bine și dacă au așternut trebunțios și aer destul? Da, eu sunt vrăjitor că le fac acestea, iar ei cari nu le fac și așteaptă să li se facă numai așa vitele grase și volnice? Toată grija mea, ca a oricărui lucrător de pământ, trebuie să fie vitele de muncă. A vecinilor mei însă, toată grija e numai să mă pândească pe mine cu ochi răi, în vreme ce vitelor le dau rogoz și le culcă în coșare ticloase, fără aer, fără așternut și necurățite cu lanile. Le adapă numai când își aduc aminte de ele, încarcă pe urma

lor carul, de nu-l pot urni și apoi le bat fără milă că sunt nărăvașe și că nu vreau să trag. Și în loc să le mângâie, le biciuiesc mereu și parcă le-ar fi dușmani, le poreclesc cu nume urâte și le blastămă cu mîncatul luptilor. Iar asta, țesala asta, la care mă întorc la răși, n'o știu vecinilor mei câtă putere are! Da, vrăjesc cu ea și apăr de atâtea boale de piele vitele ce le am; dar ei pe ale lor cu ce le apără? Nu, ei sunt vrăjitori, că ei umbria cu descântece băbești ca să-și vindece boalele vitelor; eu n'am nevoie de descântece, că eu alung boalele până a nu veni, cu țesala asta! Vaci mele nu le pun la plug și la car, și le îngrijesc tot așa de bine ca și boli de muncă. Și de ce vi-e de mirare că laptele lor curge ca pârăul?”

La semnul lui, slugile aduseră în fața judecătorilor unelte de muncă.

„Iată talna frumuseții holdelor mele! Vecinilor mei scurmă numai pământul, ca să nu se zică de el că n'au arat; nu fac ogoare, nu sparg bulgării cu grapa de fier ca mine, ci ca una de nule; nu plivesc grăul decât numai cu numele de plivit. Iar pământul a fost odată, dar acum nu mai e pământul meu de un fel cu al lor, căci eu l-am îngrijat în tot anul cu gunoi și-am schimbat așa cu an felul sămânței. O, și lată sămânța mea! Imi aleg singur, cu mâna mea, boabele de sămânță în

tot anul și le stropesc cu saramură. Dar e cum de Dumnezeu! Da, cum de Dumnezeu căci ei cred că e de ajuns să scurmă pământul și s'arunci orice în el, ca să ai holde frumoase. Când vrea Dumnezeu, crește grăul pe piatră, zic ei. O zic și eu, dar Dumnezeu e cu mult mai înțelept decât să facă mine de dragul leneșilor și al nepricepuților! Eu cu unelte mai bune, cu vite mai bune, în mînt mai bun și samău mai bună sămânță și plivesc bine și la vreme. Iar pomii? Să-mi spue, culeg v'odată vecinilor mei omul de pe pom? Li curăț de uscături? Li arde de fânici? Da, asvârl cu pietre și cu lesa în el și pentru o sigură poamă rup o creșă întreagă. Ce le pasă lor de asta? Dacă v'ar Dumnezeu se vor face poame! Și pe lângă creșele lor cresc bălării, în curte neorândulală și o dărie, în casă toate de-avajma, parcelii copiii, iar găinile ouă pe făina din saci și mor bleștii copii de boale, fiindcă boalele — el — sunt trimise de mine!”

„Și pe lângă toate acestea, unde sunt judecătorilor, grija și bătaia mea de cap? sunt aspru cu slugile și le urmăresc despart ca să-și facă fiecare datoria, și să știu cât de lucru are să facă. Țin orândulala gospodărie, ca să meargă toate strună. Și gur cercetez dacă toate porțile au încuiat bine, dacă fânul e de ajuns și pe câtă vreme

CUM STA LUMEA SI TARA

Guvernul va veni în ajutorul plugarilor și negustorilor — Schimbări la cârma Frontului — Ce s'a mai petrecut în țară într'o săptămână — Intâmplări de peste hotare — Rușii au fost iarăși bătuti de Finlandezi — Primejdia în care se găsesc țările mici

Ce a hotărât mai nou statul miniștrilor

Vineria trecută statul miniștrilor a ținut o ședință în care s'au luat hotărârile însemnate pentru plugărie, comerț și altele.

Așa s'a hotărât, să se vină în ajutorul plugarilor cu semințe și unelte de lucru.

S'a hotărât să se facă legi pentru ajutoarea comercianților și fabricanților scăpătați. S'au luat măsurile pentru împărțirea în țară a petrolului, benzinei și sărurilor trebuincioase țării, precum și o mulțime de alte hotărârți bune pentru plugari și negustori.

Semne dinspre Ungaria

Pare că Ungarii încep să se mai deștepte și să mai lase din vechiul cântec cu revizuirea contractelor de pace. Na se știe dacă sunt nemse sau păreri. Prin unele gazete ungurești de peste Tisă, tot mai des se întâlnesc de acela care scria că Ungarii trebuie să se apropie de Români, de Sârbi, Croați și Bulgari, că numai printr'o înțelegere cu aceștia vor putea trăi mai departe.

Azi țările mai mici și mijlocii sunt primejdite de țările mari și puternice, așa că ele trebuie să se înțeleagă între ele pentru a se putea împotrivi.

Statul dela Belgrad

La începutul lunii Februarie, țările care fac parte din înțelegerea Balcanică vor ține un mare sfat la Belgrad în capitala Sârbiei. Vor lua parte delegații Sârbiei, Greciei, Turciei și României. Președintele statului va fi dl. ministru Gheorghe Gafencu.

Se crede că în acest sfat delegații vor hotărâ să rămână și pe mai departe în bună înțelegere și să nu se amestece în război. Același lucru spun și Bulgarii și Ungurii că-l vor face, așa că ușor s'ar putea ajunge la o înțelegere și siguranță la Dunăre și în Balcani.

O mare hoție la minister

S'a întâmplat ca în vremurile de demult. O afacere cu milioane și averi făcute pe ne dreptul, din avutul Statului.

Acă focurile sunt stinse seara, dacă servitorii și-au isprăvit lucrurile de peste zi, iar vinul și-au golesc cu oalele zi cu zi, ci numai când vin zile de ospete cu prietenii mei. Eu știu fiecare lucru în casa și în curtea mea unde stă și de ce stă acolo și nu alurea, și de cu seară le am toate pregătite pentru primăvară. N'am moștenit dela părinți nimic, e adevărat, dar comoara, pe care cred că dușmanii mei c'au găsit-o, e aici între aceste două palme bătute de muncă, și aici în inimă și aici în cap: Muncă făcută cu inimă și cu minte! Cu inima se atreagă, și nu numai de mântuire, și cu minte se chibzuită, nu numai cum o da Dumnezeu!

Plăgare al meu Român! Ai prins tu vr'o învățatură din vorbele acestui om?

Un tinerel încă cu cap la gară, deabia are 26 ani, pe nume Victor Alboteanu, cum s'a putut nu se știe, cîci nici școală prea multă n'are, a ajuns mare domn la ministerul propagandei, director cl. I. Un director în minister este domn mare și este și plătit bine, după domnie. Tinerelul director nu s'a mulțumit însă cu atât. Visa mai mult. Iuvărtell de milioane. Folosindu-se de încrederea ce i-s'a dat și-a implantat mâinile până la coate în banii Statului și a luat merou. Inșelăciunea și hoția i-a fost dovedită și dela minister a trecut acum la închisoare.

Adunarea gospodărească dela Cluj

Sâmbăta trecută s'a ținut la Cluj o mare adunare gospodărească, la care au luat parte toți membrii guvernului, în frunte cu dl. Gheorghe Tătărescu.

A vorbit dl. rezident regal al ținutului Someș, apoi dl. prim-ministru Gh. Tătărescu. Dna a arătat care este rostul acestor adunări gospodărești, de a lua în cercetare toate nevoile, necazurile și lipsurile ținutului și a implini cererile îndreptățite ale locuitorilor.

Vreme de aproape 10 ceasuri cel adunași s'au sfătuit împreună asupra tuturor lucrurilor mai însemnate din ținut.

Nou conducători ai Frontului Renașterii Naționale

Dl. consilier regal Valda Voevod a fost numit președinte al Frontului Renașterii Naționale. Dl. Gh. Tătărescu a fost numit vicepreședinte al Frontului, iar dl. ministru Gurescu secretar general al Frontului.

Dl. Nicolae Cornățeanu a fost numit prim-secretar al Frontului pentru agricultură și muncă manuală. Dl. Ioan Bujoi a fost numit prim-secretar al Frontului pentru industrie și comerț. D. Victor Moldovan a fost numit prim-secretar al Frontului pentru ocupațiunii intelectuale. Comandant al Gărzilor Naționale a fost numit dl. Petre Georgescu.

Oțel și ciment

În vremea din urmă țara noastră a fost inconjurată pe graniță cu întărituri puternice. Aceste întărituri sunt un brâu puternic de oțel și ciment în calea năvălirilor dușmane.

Întăriturile sunt legate între ele prin drumuri subpământene și înăuntrul lor trăiesc zeci de mii de soldați.

Toate gizele străine laudă apărarea României. Spun că întăriturile au fost lucrate după cele mai noi născociri militare și sunt făcute din material românesc. La zidirea lor a fost folosit ciment românesc, care este de trei ori mai tare decât cimentul cehoslovac, care e socotit ca cel mai tare din lume. Ele au fost bombardate 24 de ore, fără să se strice.

Serbarea Unirii la București

Ziua de 24 Ianuarie a fost sărbătorită la București cu tot fastul cuvenit.

Dimineața s'a făcut o slujbă religioasă la Patriarhie, la care au luat parte membrii guvernului și înalții slujbași ai țării. A urmat apoi cavăntarea dlui general Icuș către soldați și defilarea trupelor.

Seara a avut loc la Palat primirea de către M. S. Regele a membrilor ordinului „Ferdinand I”.

Cu această ocazie M. S. Regele a rostit o cavăntare patriotică înaltea membrilor adunași.

Au fost trimiși acolo unde trebuia

Nu demult tribunalul militar din Cernăuși a osândit la închisoare 24 de comunisti, cari făceau propagandă comunistă la noi în țară. În aceste vremuri grele, când feciorii și oamenii în putere au îmbrăcat haina militară și păzesc granițele și pacea țării, s'au mai găsit de acela care au vrut să erunce sămânța bolșevismului în sufletul poporului.

Și ca și altădată, cei judecați pentru comunism, sunt Jidani. Nu s'a găsit între ei nici un Român. Cel puțin bine că și aceștia au fost trimiși acolo unde se cuvenia, și unde le era locul.

Cum se vor face numirile de funcționari

M. S. Regele a dat o lege nouă pentru numirile în funcțiile publice. Pe viitor toate numirile se vor face prin concurs.

Nici o numire nu se va face decât după ce candidatul care vrea să ocupe funcția nu va trece un examen. Oricine vrea să fie numit într'o funcție publică trebuie să fie membru al „Frontului Renașterii Naționale”.

Se crede că în felul acesta vor putea ajunge în funcțiile publice întotdeauna oamenii cei mai vrednici și mai bine pregătiți și că se vor înlătura toate amestecurile celor cu nemuri sus puse și puternice.

Rușii au suferit iarăși grele înfrângeri

Ca tot gerul și frigel mare, războiul din Finlanda se poartă cu aceeași înverșunare ca și înainte. Rușii au deslănțuit în săptămâna trecută atacul cel mare ca să străpungă linia Mannerheim. N'au izbutit însă. Toate atacurile rusești au fost respinse cu mari pierderi.

S'au dat mai ales lepte grele în regiunea Carelii, dealungul râului Teipsaie.

Locul pe unde trupele rusești au vrut să străpungă linia Mannerheim a fost la Kolasa-joki. Aici s'au dat lupte grele. Rușii și au adus cele mai bune trupe. Au trebuit însă ca să se retragă.

Avioanele rusești au bombardat puternic orașele Finlandei. Au aruncat peste 6000 de bombe. Finlandezii n'au avut însă pierderi prea mari.

Anglia trimite avioane Finlandei

Cu toate că Englezii poartă un război cu Nemții se gândesc să ajute și pe Finlandezi. Poporul englez este de părerea ca toate avioanele care nu sunt de lipsă Angliei în lupta cu Germania să fie trimise Finlandezilor.

Regentul Horthy la dl. Mussolini

Căpetenia Ungarilor, regentul Horthy va pleca în zilele acestea în Italia. Se zice că i-ar fi tare dor de ochii dlui Mussolini. În drum dea se va opri și în Jugoslavia, pentru o sfătuire cu prințul Paul, regentul Sârbilor.

Legiunea străină luptă în Finlanda

Ajutoarele date Finlandei sunt din ce în ce mai mari. Zilnic sosesc acolo voluntari și

material de luptă. Intre țările cari ajută mai mult Finlanda este Suedia. Ea se simte primejdută, dacă ar veni Rușii în Finlanda și de aceea ajută cât poate Finlandezilor.

Pe frontul din Apus

Până acum nu s'a întâmplat nimic nou pe frontul din Apus. Viscolul și gerul mare împiedecă luptele. Din când în când mai au loc lupte de patrulare și sboruri de recunoaștere. În luptele de aeroplane a fost doborât un avion englez.

Se poartă acum mai mult un război de vorbe și de propagandă. Atât Englezii și Francezii, cât și Germanii se silesc fiecare să câștige țările neutre de partea lor.

Germanii vreau să-și asigure legăturile cu țările din Răsărit, cu cari au avut și până acum mari legături de negoț.

În războiul de pe mare a fost scufundat un mare vapor de luptă englez și au pierit 175 de oameni. Au mai fost scufundate apoi și vapoare de ale țărilor neutre.

A murit Ianoș!

Cine nu l-a cunoscut pe Ianoș, mai ales elevii Blajului?

A'turii de Jumară, Lăcătuș și alții, era una din figurile cunoscute de toți, dela cel mai mic până la cel mai mare.

Mergea pe stradă totdeauna bombănind, cu privirea în pământ, părea că veșnic caută ceva pe marginea trotuarului.

Nici nu-ți inchipual cum te-a ochit și s'a oprit în fața ta să-ți cerșească câțiva lei. Dar e greșit a spune că Ianoș cerșea. El nu cerșea, el cerea cu un drept și dacă nu-l dădeai, îți amintea parcă muștrător:

— Mă tot amâi dela prima la cincisprezece, și lefurile de când s'au plătit?

Își avea și el pretențiile sale și aștepta să-l dai cel puțin de un pachet de țigăre căci:

— Numai doi lei îi dai și la un țigăru.

Cel mai mulți îi cinsteau nu din mișă, ci din dorința de a-l auzi, făcând pe nemulțumitul că nu-i dai cel puțin cinci lei.

Domnii din Blaj îl întrebau: „Ce-l Ianoș, când te însori?” Iar el răspundea: „Doar am fost la Măria Sa cutare și la Măria Sa celalt, și amândoi mi-au fâgăduit fata. Acuma n'am decât să aleg”. — „Bine, Ianoș, că doar te ai cu ce o ținea, că ai prăjituri destule”.

Elevii îl agrăiau trecând pe lângă el. La colțuri de stradă îl opreau să spană „Tatăl nostru” pe limba franceză. Ce râsete se făceau când îl spunea pe o franțuzească stăleală, așa cum se scrie, și ce nemulțumit era el când, după terminarea rugăciunii, plecau cu toții lăsându-l să bombăne:

— Păi, așa dece m'ați mai făcut să-l spun, dacă nu-mi dați nimic?

Elevii vechi ai Blajului îl cunosc de pe vremea când Ianoș vindea prăjituri, ducându-le la liceu și la seminar pe o tavă. Fiind orb de un ochiu, elevii îi luau câte o prăjitură și apoi îl făceau pe Ianoș să le numere; întrebându-l: „Câte mai ai?”

Care elev nu a încercat oare să-l imite pe Ianoș, vorbind pe nas și reproducându-i vorbele de nemulțumire?

La plecarea din Blaj, după ce și-a scos biletul de tren, până ce nu apucal încă să-și pui în buzunar mărunțișul, Ianoș își apărea în față, așteptându-și partea. Dacă nu l-ai dat, nici când te-a văzut cu bani, apoi tare se mai supăra:

— Să știi că m'am cătrănit, că te-am văst că ai bani și tot nu vrei să-mi dai!

La sosirea în Blaj, Ianoș era cel dintâi care se oferea să-ți ducă cutărul în oraș.

La cel dintâi sunet al clopotelor Catedralei sau Bisericii, se interesa, cine a murit, căci înmormântare fără Ianoș la praperi nu era. După pomână dacă mai gusta și un pahărel cu vin, se putea întâmpla și să-l vezi oprindu-se în stradă, pocnind din degete și învârtindu-și piciorul.

Se spune că era din familie onorabilă, dar soarta l-a fost destul de vitregă. Poate că puțin vor ști că numele lui întreg era Ioan Tarcu. Când era mai în putere era tălător de lemne, trecând cu firezul pe spate distr'o curte într'alta. Dar în anul din armă, mașinile de tăiat lemne și puterile sale slăbite l-au silit să se lase de această ocupație, trăind ca un pensionar al Seminarului Teologic, de unde se întorcea în fiecare zi cu oala cu mâncare.

Dela urmașii celor morți, mai ales dela preoți și canonicii, Ianoș primea îmbrăcăminte, așa că adeseori se întâmpla să-l înfălnești cu joben, frac și cămașă de mătășă.

Când era Ianoș necăjit, cânta vechea cântare:

„*Mal este odre-n lame
Flință cum sunt eu,
Un suflet fără nume,
Uitat de Dumnezeu?*”

Iar când o gîta, el însuși bătea în palmi și striga: „Bravo, bravo!”

La Crăciun Ianoș umbla singur la colindat, și cânta totdeauna aceeași colindă:

„*Fii vesel, iubite creștine,
Că lată Crăciunul vine...*”

Cu această colindă mergea pe rând la toți cunoscuții lui, dar până să-l colinde pe toți, trecea câte o zi-două, așa că la unii ajungea abia a treia ori a patra zi. Dar venea nesmintit. Și anul această a fost. Cine a crezut că vine pentru ultima oră?

În după amiaza zilei de 23 Ianuarie 1940 Ianoș a adormit șezând pe un scaun și nu s'a mai trezit. A trecut la cele veșnice, fără chinuri, fără șgomot, liniștit, tăcut, neștiut de nimeni, așa cum neștiută îi era și viața sa intimă.

Cel cari l-au cunoscut, suzind de moartea lui, vor rosti un: „Dumnezeu să-l ierte”, care va fi poate singura lacrimă vărsată la mormântul lui.

I. S.

Un călător nebun lovește cu cutitul pe tovarășii săi de drum din tren. Soldatul nebun Ion Dor ha din Armeni mergea în zilele trecute cu trenul la spitalul din Sibiu. Deodată nebulului l-a făcut mai rău, a scos un cutit și a început să lovească pe ceilalți călători din tren. Numai cu mare greutate nebulul a putut fi prins și legat. Toți cei răniți în număr de șapte, au fost duși la spital.

Orașul Neapole din Italia cu vulcanul Vezuviu, care începe să se miște din nou

Și-a omorât berbecul în loc lup. O întâmplare de toată minunea s'a trecut în comuna Baciumani din munții Orșiei. Într'o noapte săteanul Iosif Manolac i-a părut că a venit lupul la oi. Simțind se vede, cânil urma sălbătăciunii, căel lăsat de credeal că răstoarnă pământul. Și-a luat o bătă sdravănă în mână și a plecat să-și scape avutul de sălbătăciun. Ajungând aproape de oi, a văzut ceva mare și negru alergând lângă îngreditura unde erau închise oile. A stat mult pe gânduri. Crezând că-l lupul, pocnit odată voinicește cu clomagul, de lăsat lat. Când s'a apropiat mai bine, a văzut spre marea lui supărare, că-și omorâse berbecul. Ce era adică? De cu seară berbecul rămas uitat afară. N'a fost închis deodată oile și noaptea a alergat mereu, voinde să înfrunte în ocol. — În loc să se aleagă cu o piele de lup, bravul sătean și-a luat pielea proprie sau berbec.

Un vânător a fost atăcat de un lup în munți. O mare nenorocire vânătorului s'a întâmplat, mai în zilele trecute în munții Tărcăului din Moldova. Părintele Venian Talpău din Piatra Neamț a plecat la vânătoare în munți, însoțit de doi Ion Livieș. După ce au umblat mai multă vreme prin munți, au ajuns în „Polana Zmbrului”. De acolo s'a despărțit și părintele Venian și a pornit singur înainte. De abia a mers însă ca la o sută de metri și dintr'o dată deslă i-au ieșit trei urși mari înainte. Într-o clipă și sălbătăciunii s'a incias o luptă pe viață pe moarte. A început să strige și l-a venit ajutor tovarășii săi, care a alungat urșii și mai multe focuri de armă.

Noul cutremure de pământ în Turcia. Pământul Turciei nu s'a liniștit încă acuma. Se scutură mereu, pare că ar fi prins de friguri. Cutremurele de acuma sunt însă așa de puternice ca acelea din trecut. Sunt doar ușoare legănări.

Nouă frați s'au însurat cu nouă surori, în aceeași zi. Se întâmplă uneori în viața lucrării de aceea cari trec toate în chipurile din povești. Așa o gazetă din Turcia spune că în această țară nouă frați s'au însurat cu nouă surori în aceeași zi. — Măcar o întâmplare!

Un ban mare. Banca Angliei are hârtie care valorează 25 milioane de lei. Banul acesta este din 1792 și este scris cu mână.

Bravi feciori. La Oradea lumea era îngrijată că de o vreme pierau pull și gălăniile de prin curți, de parcă ar fi dat holera în ele. Hoșii nu puteau fi prinși nici cum. Toată lumea au fost până odată, căci într'o zi poliția a prins mânia pe ei. Erau niște bravi feciori tucari la față, țigani. Ei au mărturisit că au furat peste 600 de puși, numai în câteva luni!

Omorul din comuna Lunca. În comuna Lunca din jud. Torda s'a întâmplat un omor exemplar care a cutremurat întreaga lume din împrejurimi. Între săteanul Anghel Alexandru și frații Vencei Francisc și Ludovic era o ură veche de mai mulți ani. În Marție trecută ei s'au luat din nou la ceartă. Supă

frații Vencel s'au dus la cârciumă unde îmbătat tun. Au venit apoi la casa dușului lor cu gândul ca să-i dea o bătăe pemenească toată viața. Cu o sticlă goală spart fereastra. Antal s'a sculat repede, a o secure și a ieșit afară să-și apere lăcașul. Când și-a pus piciorul în prag și din cel doi frați a scos un cuțit dela tucul clemei și l-a împântat în el, omorându-l loc. În urma celui mort a rămas o mamă și 5 copilași, sortită să înfrunte singură greul. — Mare este ticăloșia omenească!

Oameni mâncași de lupi. În lărna asta grea lupii au pornit de prin ascunzile pădurii și au ieșit la drumul mare, atârnându-se pe călători. Astfel se spune că sătenii din Turbatu și Vasile Bona din Homorod pe când se întorceau acasă dintr'un sat vecin, au întâlnit de o haită de lupi în pădurea năvălitoare Brezhoș. Bieștii săteni s'au spărat cât au putut. În cele din urmă au fost biruiți. După ce Turbatu a fost în întregime mâncat de lupi, iar pe Vasile Bona l-au găsit pădărarul ca un cadavru și rănit de moarte.

Și-a omorât copilul în bătae. Un copil de o sărbătoare rară a fost descoperit în cele din urmă la București. Tânărul Constantin Constantiu a omorât în bătaie pe copilul bovinei sale Rozalia Lebovici. Această femeie își părăsise bărbatul, un negustor cu bani, și a venit împreună cu un copilăș al ei, să se căsătorească cu acela care o amăgise și-l stricase. La început totul a mers bine, până când într-o zi Constantin înfuriat a luat la bătaie copilul Rozaliei și l-a bătut atâta până să-l omorât.

Țiganii corturarii nu vor mai curăța drumurile. Printr'o hotărâre, guvernul a oprit pe țiganii corturarii să mai umbească satul în sat. Ei vor fi așezați la marginea satului în corturi ori berdee. Aici vor fi căduți de medic și numai dacă se va vedea că boala lipicioasă vor fi lăsați să intre în sat.

Un tun care trage la 150 de km. Năvălirea războiului acuma un tun care bate 150 de kilometri. În războiul cel mare au avut un tun care bate 120 kilometri și cu care au bombardat Parisul.

O mare noutate pentru abonați

Bătălia abonamentelor

Vă aducem o veste bună, iubii ce-ri. Fiecare dintre D-V. poate câștiga un premiu frumos de 300 lei. Incercați să găsiți și răspândiți gazeta printre prietenii și cunoscuții D-Voastre. Cine câștigă un abonat la „Unirea Poporului“, care este testat înainte abonamentul pe un an, primește gratuit acasă, după alegerile, una din aceste cărți frumoase:

1. Păcatul, cel mai mare rău din lume.
2. Pe calea desăvârșirii.
3. Darul lui Dumnezeu.
4. Adevărata fericire.
5. Taina tainelor, sf. cuminecătură.
6. Cărticica mirilor.
7. Cărticica soțiilor de căsătorie.
8. Cele șapte cuvinte de pe cruce ale lui Isus Hristos
9. Cum să ne creștem copiii.

Cine câștigă doi abonați, primește gratuit două din aceste frumoase cărți. Cine câștigă 3 abonați, primește cărți în valoare de 35 lei după alegere. Cine câștigă 4 abonați, primește cărți în valoare de 50 lei. Cine câștigă 5 abonați, primește cărți în valoare de 70 lei. Cine

câștigă 6 abonați, primește cărți în valoare de 100 lei. Cine câștigă 7 abonați, primește cărți în valoare de 140 lei. Cine câștigă 8 abonați, primește un premiu de 200 lei. Cine câștigă 9 abonați, primește cărți în valoare 250 lei, iar cine câștigă 10 abonați, primește gratuit toate „Cărțile Bunului Creștin“, adică un premiu de 300 lei. Pentru acela, care câștigă cei mai mulți abonați de câte 150 lei din această bătaie a abonamentelor, instituim un premiu de 500 lei, în bani ori în cărți.

Este de datoria fiecărui abonat, să încerce a ne câștiga câțiva abonați. Își face lui un bine și-și slujește și biserica.

Numere de probă trimitem la toți aceia cari ne cer.

3—4

De gura muierii

Nu l-am văzut de mult pe badea Pavel, vecinul nostru dela Grișoara. Pe acasă mă duc tot mai rar, așa că mi-a părut chiar bine când ne-am întâlnit.

Prin târgul înșesat de lume și dobitoace, venia omul încetșor cu frâul calului împletit pe mână și cu șeaua în spate.

— Hai noroc al nostru — îi zic eu — Vinzi ori cumperi?

— Apoi de vândut am vândut eu, iar de cumpărat nu știu zău când oi m'ai cumpăra, domnișorule. Mi-am vândut calul din ham și tare mă tem că n-oi mai putea pune curând altul în loc.

— Ai avut vr'un năcaz mare ori te-o strâns vr'o datorie de gât, de-o trebuit să te lași așa fără cal la căruța?

— N-o fost niciuna, nici alta, da ia așa ajunge omul când se la după gura muierilor.

— N'am mai avut pace în casă de astă toamnă. Mereu or fost cu gura pe mine și muieria și fata. Din mototol și om de nimica nu m-o scos. Că dacă nu-s harnic să-mi îmbrac casa cum trebuie, atunci mai bine m'aș duce cât văd cu doi ochi și le-aș lăsa pe ele în pace.

Acum, dumneata, mă știi pe mine. Îmi place să-mi în rândul și omenia cășii. N'am vrut niciodată, să fie copiii mei coada satului. I am purtat omenește. Acum o vint însă o modă nouă. Fetele nu mai poartă haine țesute în casă, de pănură groasă de lână. Le trebuie căpături lungi ca la prentese și păpuși cu călcăiele de-o șchioapă. Ba, trăznit-o-ar modă, nu le mai ajunge o pereche de încălțări, le trebuie două, una în picioare și una de gumă pe deasupra.

N'am dat i-o ascultare vorbelor muierii dintr'una. La început le-am pus la amândouă mâna în cânepa dracului și le-am tăvălit de căteva ori cât a fost casa și curtea de-am sculat vecinii în gura noastră. Dar la urmă tot ele or biruit, că muieria are pe ea piele de drac, nu de om.

Și la așa cum mă vezi, am ajuns de mi-am vândut calul din ham ca să-l pot cumpăra fetei șoșoni și mătăsuri. Bătar de mi-ar fi ajuns a tătă, da o trebuit să vie și nevasta cu niște pul să-l vândă și feciorul cu un parcel. Acum aștept să treacă vr'un car dela noi, să mă ducă și pe mine acasă, dacă nu mi-o mai trebuit cal și căruța.

— Apoi vezi, bade Pavele, rău ai făcut că te-ai luat după gura muierilor, și rău fac toți cari-s ca dumniata. Ne lăsam noi portul nostru vechiu și frumos, moștenit din bătrâni pentru toate răzlele și zărențele orașului.

Mult mai frumos îi stă unei fete în haine lucrate de mâinile ei, făcute în casă, decât în cele cumpărate din târg, cum spune doar și cântecul:

„Bine-l stă leili gătată
Tot cu haine dela șatră,
Dar mai bine l-ar șede
Dacă și le-ar face ea.“

De frumusețea portului nostru bătrân s'am minunat toți streinii cari ne-au vizitat țara. Și pare că și fetele și nevestele-s mai frumoase în haine cusute de mâna lor, așa ca'n cântecul nostru de dragoste:

„Mândra albă, lia albă
Cum focul nu mi-ar fi dragă.“

Apoi așa o fi, dar vezi dumniata, n'am avut ce face, că gura muierii arde mai rău ca focul.

Ion Grișoan.

Nr. 132—1939.

Publicație de licitație

Subsemnatul Poștărele prin aceasta publică că în baza deciziei Nr. G. 1139/1939 a judecătoriei mixte Blaj în favorul reclamantului Banca Industrială S. A. Sighișoara repr. prin avocatul Dr. Emil Pasca, pentru încasarea creanței de 38.766 Lei și acc., se fixează termen de licitație pe ziua de 8 Februarie 1940 orele 3 p. m., la fața locului în Lunca, la dom. urmăriților No. c. 142 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 2 boi, 1 car, 1 scroată, 1 rășniță și 1 țură în valoare de 43.500 Lei.

În caz de nevoie și sub prețului de estimare.

Dat în Blaj la 9 Ianuarie 1940.

Dragoș Buraș,
poștărele.

1—1 1490

Calendare de părete nu am tipărit anul acesta, fiindcă tuturor cetitorilor, cari mi-au trimis prețul abonamentului pe anul trecut și au fost în regulă cu abonamentul, le-am trimis câte un calendar—carte.

Ștefan Iuliu. Cele 2 calendare Vi-s'au trimis în 16 Ianuarie 1940.

Oficiul parohial Sfârnaș. Calendarele Vi-s'au trimis în 16 Ianuarie 1940.

Andras Ioan Nr. 4954. Cu banii trimiși s'au acoperit datoriile din anii 1937 și 1938. Mai aveți de plătit Lei 150 pe 1939, deci nu Vi-s'a putut trimite calendar!

Puș Vasile Nr. 6581. Noi V'am trimis 11 calendare. Cineva dintre poștarii, prin mâinile cărora a trecut pachetul, a furat unul. Trebuia să reclamați la poștă numai decât. Acuma e prea târziu.

Vasile Buzăș Aurora III. Scrisoarea am primit-o. Plângerile D-Tale le-am înaintat și Preavenatului Consistor Arhiepiscopesc din Blaj. În toamnă am apărut în numai 4 pagini, fiindcă cetitorii erau concentrați, iar bani nu primeam dela nime. Dela banca „Albina“ din Sibiu nu am primit nici un leu pentru D-Ta.

Teodor Hauca Nr. 996. Vă așteptăm bucuroși cu plata abonamentului până la primăvară, și ne învoim să plătiți și în rate, dar să nu uitați a Vă ținea de cuvânt.

Ștefan Ioan Nr. 5264. Răspunsul dat dlui Teodor Hauca Vă sună și D-Voastre.

Pr. Vasile Dunca, Cuhea. Vă mulțumim pentru zelul cu care răspândiți „Unirea Poporului“. Dacă și-ar da seama frații preoți în aceste vremuri de primejdie pentru biserică, cât de mult ușurează răspândirea acestei gazete pastorația în parohie, V'ar urma exemplul, câștigând, dacă nu tocmai 30 abonați ca Sf. Voastră dar cel puțin câte 10 abonați în fiecare parohie.

Protopop Iosif Sângeorghean, Iclod-Someș. Același răspuns ca și păr. Vasile Dunca din Cuhea. Și Preavenat Sfinția Voastră aveți 28 abonați și Vă îngrijiiți, nu numai ca să nu scadă, ci să se chiar înmulțească numărul abonaților. Bunul Dumnezeu să Vă răsplătească.

Ioan N. Barbu greștar (6205). Abonamentul Dv. este achitat până la 31 Dec. 1939.

Soc. Rom. Uniți Borgeș. Mai aveți restant abonamentul pe 1939.

Tulbure Gavril (6096). Abonamentul Dv. expiră la 10 Martie 1940 și până atunci mai aveți de plătit încă 75 lei.

Moldovan D-ru I. Samoilă (5102). Vă trimitem din nou gazeta, însă cei 75 lei pe care li datorăm pe 1939 nu li putem șterge.

Mureșan Alexandru (5717) Până la 31 Decembrie 1939 aveți restanță 125 lei.

Ana Covrig (2485) mai aveți de plătit pe 1938 lei 139 și pe 1939 lei 150.

Dănuț Vasile (5146) am primit cei 320 lei trimiși de Dv. Mai aveți de plătit 174 lei, și sunteți achitat până la 15 Martie 1940.

Aurel Mureșanu, preot (516) abonamentul Dv. este achitat și pe 1940, însă la posta gazetei ați fost însemnat înainte de a primi ultimii 225 lei.

Duncea Gheorghe (415) Numărul de anul nou nu a apărut anul acesta, iar calendarul nu vi l-am trimis, încă nu ați fost în regulă cu abonamentul pe 1939. Cei 75 lei trimiși de Dv., i-am trecut în abonament pe 1939 și mai rămâne rest 75 lei. Dacă susțineți că ați achitat Vă rugăm să ne scrieți No. mandatului sau data precisă, când ați trimis banii.

Mateoc Ioan (3408) calendar nu Vă putem trimite fiindcă nu mai avem.

Gregoriu Bita (38) mai aveți restanță 340 lei.

Pr. Gh. Roșianu, Hotoan. Am isprăvit aproape tot ceea ce ați dorit, dar mai trebuie să facem plata în câteva locuri, deoarece nu am aflat acasă casierii.

Ferdinand Lafonten Nr. 5905. Calendarele ni s-au gătat încă la 27 Decembrie. Am luat dispoziție ca să meargă gazetele separat. Cu plata abonamentului Vă amânăm până în luna Maiu. Ne pare bine că Vă place gazeta noastră.

Am primit următoarele sume. (Dăm mai întâi numele abonatului, apoi numărul sub care îi merge gazeta):

Lei 150: Nicolae Zugravu canonic onorar pentru Dobra I., Roșianu Gh. 2531, Baciu M. 313, Negru Gh. 5926, Sauciră I. 237, Oancea V. 3757, Cernea M. 5660, Deac D. 2920, Muntean D. 4802, Pop V. 868, Boroș C. 6768, Parohia rom. cat. Târgul Trotușului, Scribon I. 6769, Oficiul Parohial Dârloș, Sotan I. 6540, Mihalca E. 2543, Parohia Bășad, Alb Gh. 4025, Mateoc I. 3408, Păcurar F. 5941, Costan V. 6770, Dos M. 6773 și 6774, Ivan I. 6194, Bal I. 4852, Oficiul Parohial Molgrad, Cozma V. 3059, Dușea N. 2946 + 5904, Vlad Rusaiim 2680, Vinolea P. 3829, Voșvari A. 2276, Man I. Sibiu.

Lei 75: Pantelimon I. 6041, Duncea Gh. 415, Marian V. 6073, Mihai Ștefan 6771, Ispas S. 6380, Coman V. 6775, Deac G. 6103, Pușcaș A. 6148.

Alte sume: Luca I. 496 Lei 300, Cerghizan C. 2267 Lei 450, Tomșa D. 5354 Lei 350, Voia V. 517 Lei 200, Tepeș I. 5708 Lei 100, Oficiul Parohial Deva. Lei 200, Muntean C. 1179 Lei 450, Pop V. 2082 Lei 450, Of. Par. Ticvanul-mare Lei 390, Silaghi I. 1411 Lei 350, Domșa A. 5900 Lei 300, Agru Liebling Lei 313, Nicoară V. 4716 + 5347 Lei 300, Matei I. 6772 Lei 80, Hopârtean M. 684 Lei 100, Bernadin Romila 5646 Lei 200, Bucur I. 5297 Lei 300, Tocșa M. 5176 Lei 300, Cojocă Fr. 205 c. Lei 450, Bis. gr.-cat. Ighiu 37 c. Lei 100, Parohia Derșida 1212 Lei 300, Of. Par. Chizdia Lei 406, Șerban I. 5418 Lei 100.

Nr. 480—1940.

Concurs la ajutoare

Publicăm concurs, cu termene de 1 Martie 1940, pentru împărțirea ajutoarelor arătate mai jos, destinate tinerilor, cari studiază la diferite școli:

I. Din fundațiunea Alexandru Șterca Șulufiu

1. Șase (6) ajutoare à 4000 lei, patru (4) ajutoare a 3000 lei și douăsprezece (12) ajutoare a 2000 lei, pentru tinerii cari studiază la facultățile de litere, drept, medicină, științe, la politehnică, academii comerciale și de agricultură.

2. Douăsprezece (12) ajutoare de câte 1000 lei, pentru elevii de liceu din clasele superioare.

3. Șasesprezece (16) ajutoare de câte 600 lei, pentru elevii de liceu din clasele inferioare. La împărțirea ajutoarelor arătate mai sus, vor fi preferați consăngenii fondatorului.

II. Din fundațiunea Vancea cassa arhidiecezani

1. Două (2) ajutoare de câte 3000 lei pentru tinerii cari studiază la Universități.

2. Două (2) ajutoare a 2000 lei, pentru tinerii cari studiază la Academii.

3. Trei (3) ajutoare a 1500 lei și opt (8) ajutoare de câte 1000 lei, pentru elevii cari studiază la liceul de băieți din Blaj.

4. Douăsprezece (12) ajutoare a 600 lei, pentru elevii dela școala normală de învățători din Blaj.

5. Trei (3) ajutoare a 1500 Lei și opt (8) a 1000 lei, pentru eleve cari studiază la școlile secundare de fete din Blaj, având preferință ficele de preoți arhidiecezani.

6. Douăzeci (20) ajutoare a 400 lei, pentru ucenici de meserii.

III. Din fundațiunea Vancea alumnate

Cinci (5) ajutoare a 1000 lei pentru elevi sau eleve dela școlile secundare din Blaj, cari sunt alumnii ai internatelor de pe lângă respectivele școli.

Consăngenii fondatorului vor avea preferință la împărțirea ajutoarelor din fundațiunile „Vancea”, apoi „caeteris paribus”, filii preoților nostri arhidiecezani.

VI. Din fundațiunea Simlon Pop Mateiu.

Trei (3) ajutoare de câte 1500 lei pentru tinerii cari studiază la vre-o școală superioară (universități, academii etc.), consăngenii având preferință.

V. Din fundațiunea Augustin Laday

Patru (4) ajutoare a 1000 lei, cu preferință pentru astfel de tineri cari se pregătesc pentru cariere industriale, comerciale, tehnice și agronomice.

VI. Din fundațiunea Filon Tatu (Orfanotroflu)

Șase (6) ajutoare a 2000 lei pentru orfanii de preoți dela orice școală, având preferință consăngenii fondatorului.

VII. Din fundațiunea Ioan Muntean

Un (1) ajutor de 500 lei pentru elevii dela școala normală de învățători din Blaj.

VII. Din fundațiunea Demetriu Muntean d.n Brad

Două (2) ajutoare a 250 lei pentru ucenici de meserii din districtul Sibiu.

IX. Din fundațiunea Alexandru Filip

Un (1) ajutor de 500 lei pentru elevii dela școlii secundare. Consăngenii au preferință.

X. Din fundațiunea Dr. Isidor Marcu

Patru (4) ajutoare de câte 600 lei destinate cu preferință pentru consăngenii fondatorului.

XI. Din fundațiunea Alexă Bidlan

Un (1) ajutor de 1000 lei, cu destinație pentru consăngenii ai fondatorului, cari studiază la școală.

XII. Din fundațiunea Constantin Păpăloș

Un (1) ajutor de 600 lei pentru ucenici de orice meserie.

XIII. Din fundațiunea Ioan M. Moldovan

1. Două (2) ajutoare de câte 2500 lei, tinerilor cari urmează universitatea.

2. Cinci (5) ajutoare de câte 1000 lei pentru cei cari urmează școlii secundare de orice categorie.

Consăngenii fondatorului au preferință.

XIV. Din fundațiunea internatului de fete

Trei (3) ajutoare a 1000 lei, destinate elevelor din internatul școlilor secundare din Blaj, având preferință ficele de preot.

XV. Din fundațiunea Dionisie Șulufiu

Două (2) ajutoare a 1000 lei destinate tinerilor cari urmează orice școală.

Consăngenii fondatorului au preferință.

De ajutoarele date din fundațiunile arhidiecezane enumerate mai sus, vor putea beneficia și tinerii români uniți cu purtare bună și progres la studii.

Concurenții vor înainta cererile către **dinariatul Arhiepiscopesc român unit din Blaj** cel mai târziu până la **1 Martie 1940**, însoțindu-le cu următoarele documente:

1. Certificat școlar 1938—39 în copie autentică.

2. Extras de botez dela preot.

3. Certificat de frecvență pentru anul școlar în curs. Elevii dela școlile secundare arăta și nota medie obținută la finea semestrului prim.

4. Atestatul de paupertate al părinților.

5. Pentru dovedirea consăngenității cu fondatorul, vor anexa certificate dela oficiile locale, ori dela alte autorități, însoțindu-le cu schema genealogică care să arate gradul înrudire.

Blaj, din ședința consistorială ținută la 10 Ianuarie 1940.

Administrațiunea Centrală Capitulară — B

Concurs

Se aduce la cunoștință, că pe ziua de 10 Martie c. se află vacant la „Moara fundațiunii Laday” din Petrisat un loc de **prim-morari** două locuri de **morari**. Reflectanții cari doresc să ocupe aceste locuri:

1. Să fie români de naționalitate; 2. Înainteze cerere în scris, la Administrațiunea Centrală Capitulară din Blaj până la data de 10 Martie; 3. Să aibă pregătire specială pentru morari și să fie cel puțin absolvenți ai cursului primar.

Ca remunerație vor avea toți 3 (prim-morari și morari) 16% în natură, din vama morarilor (grâu, cucuruz și urzică). Prim morarul mai avea:

1. locuință în natură; 2. lumină și 3. lemne pentru încălzit, anual, 4 care, ce se vor da pe pădurea fundațiunii în fiecare toamnă.

La intrarea în serviciu se recere, ca depună la Administrațiunea Centrală Capitulară garanție în numerar, libel de bancă de primărie sau altă garanție acceptabilă: Prim morarul de circa 20000 Lei iar morarii de circa 10.000 Lei, cari garanții vor rămânea în garanția Administrației Centrale Capitulară pe tot timpul cât vor fi în serviciul numitelor mori.

Pentru orice nereguli, stricăciuni sau gube cauzate susnumitelor mori din vina angajaților, vor răspunde personal fiind obligați totală despăgubire.

Blaj, la 10 Ianuarie 1940.

ȘT. CIUFUDE

3—3

adm. delegat

Casă de vânzare! Doritorii să se adreseze în Strada Avram Iancu 15, Blaj.

Cine vrea să știe cum se face lumea și țara, acela să citească gazeta „UNIREA POPORULUI”